

muzeum technik ceramicznych
w kole

Sprawozdanie

z działalności

Muzeum Technik Ceramicznych w Kole

za rok 2021

I. LOKAL I WYPOSAŻENIE

W dniu 7. 11. 2006 r. Gmina Miejska Koło zgodnie z obowiązującymi przepisami, nieodpłatnie przekazała budynek znajdujący się w Kole przy ul. Michała Kajki 44 na własność Muzeum Technik Ceramicznych. W budynku tym znajdują się cztery sale wystawiennicze (jedna na pierwszym piętrze i trzy na parterze), pomieszczenie socjalne, dwa biura, toaleta, poddasze (pełniące funkcję magazynu) oraz piwnica. Od 2015 r. muzeum wynajmuje od Gminy Miejskiej Koło salę na poddaszu ratusza przy ul. Stary Rynek 1 z przeznaczeniem na wystawę stałą kolskiego fajansu, pokrywając wszystkie koszty związane z ogrzewaniem, energią elektryczną itp. Od 2019 r. muzeum jest właścicielem przekazanej przez Gminę Miejską Koło nieruchomości o obszarze 0,3189 ha zabudowanej budynkiem „Sejmiku” o powierzchni użytkowej 448,59 m² stanowiącym zabytek wpisany do rejestru zabytków, znajdującej się w Kole przy ul. Mickiewicza 27.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami w muzeum wykonano wszystkie przeglądy i aktualizacje znajdujących się sprzętów i działających urządzeń antywłamaniowych i przeciwpożarowych (kwartalne przeglądy systemu sygnalizacji pożaru). Dokonano przeglądu, i konserwacji sprzętu przeciwpożarowego. Wykonano, zgodnie z obowiązującymi przepisami pomiary instalacji elektrycznej i dokonano niezbędnego przeglądu instalacji gazowej i kominowej.

II. ZASOBY KADROWE

Muzeum zatrudniało w 2021 roku 4 osoby. Liczba etatów na dzień 31 grudnia 2021 r. wynosi 2,875. Dwie osoby zatrudnione są w niepełnym wymiarze czasu pracy.

III. WYSTAWIENICTWO

Muzeum czynne było od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 16.00, w soboty od 10.00 do 14.00 (sobota jest dniem bezpłatnego zwiedzania wystaw stałych – zgodnie z przepisami ustawy o muzeach). Informacje o nowych wystawach czasowych oraz przekazywane były placówkom oświatowym z terenu powiatu kolskiego. Ogłoszenia o aktualnie czynnych ekspozycjach ukazywały się również w prasie lokalnej jak również na stronach internetowych i profilach fb oraz w Telewizji Kablowej Spółdzielni Mieszkaniowej w Kole oraz Telewizji Wielkopolska. Plakaty informacyjne umieszczano w Starostwie Powiatowym w Kole, Urzędzie Miejskim w Kole, Powiatowej i Miejskiej Bibliotece Publicznej w Kole oraz na słupach ogłoszeniowych. Niestety z powodu uregulowań związanych z zapobieganiem rozprzestrzenianiu koronawirusa, okresy w których muzeum

było zamknięte dla zwiedzających łącznie objęły w ciągu roku 2021 r. 58 dni: od 04.01. do 30.01. oraz od 20.03. do 30.04. 2021 r. Zapewniono bezpieczne warunki zwiedzania wprowadzając w muzeum wymagane zasady sanitarne.

W 2021 r. muzeum zorganizowało następujące ekspozycje:

WYSTAWA STAŁA:

FAJANS KOLSKI: FORMY, DEKORACJE, TECHNIKI ZDOBNICZE IMIENIA CZESŁAWA FREUDENREICHA

Na wystawie jest prezentowana ceramika wyprodukowana w kolskiej fabryce fajansu od początku jej istnienia w połowie XIX w. aż do końca XX w. Ekspozycja zawiera najbardziej charakterystyczne przykłady kolskich wyrobów fajansowych. Przedstawia przede wszystkim ceramikę produkowaną w okresie zarządzania fabryką przez rodzinę Freudenreichów – od 1842 r. do 1939 r., z czasów okupacji hitlerowskiej: 1939 – 1945 oraz powojennych. Oprócz eksponatów istotnym elementem wystawy są plansze prezentujące historię kolskiej ceramiki na tle dziejów miasta. Udostępnienie zwiedzającym stałej wystawy kolskiej ceramiki w sali na poddaszu ratusza jest wynikiem wieloletnich starań o doprowadzenie do powstania atrakcyjnej i interesującej dla widza ekspozycji spełniającej odpowiedni poziom merytoryczny prezentującej potencjał tkwiący w bogatych zbiorach Muzeum Techniki Ceramicznych w Kole. Wystawa cieszy się dużym zainteresowaniem zwiedzających i stanowi podstawę do realizowania w działalności muzeum wraz ze zwiedzaniem wieży ratusza, zwłaszcza w ramach organizowanych w pierwsze niedziele miesiąca od maja do października przez Stowarzyszenie Przyjaciół Miasta Koła - Dni Otwartej Wieży i towarzyszącej jej stałej ekspozycji dawnych maszyn rolniczych produkowanych w kolskiej fabryce Michała Ostrowskiego ze zbiorów Piotra Śniegockiego, szerszego projektu będącego całościowym produktem turystycznym prezentującym dziedzictwo kulturowe miasta. Udostępnianie zwiedzającym stałej wystawy kolskiej ceramiki niewątpliwie przyczynia się do promocji muzeum i miasta poszerzając możliwości artystycznego i edukacyjnego oddziaływania placówki na społeczeństwo. Dzięki skutecznym działaniom promocyjno – informacyjnym oraz zapewnieniu kompetentnej i ciągłej (również w niedziele i święta) obsługi turystycznej i przewodnickiej stała ekspozycja kolskiej ceramiki cieszy się zainteresowaniem nie tylko mieszkańców Koła i okolic ale również innych miast.

WYSTAWY CZASOWE:

1. „Ziemia Kolska w fotografii Ryszarda Fórmanka w latach 1978 – 2000” od 04.01. do 27.02. 2021 r.

Kolekcja fotografii Ryszarda Fórmanka znajdująca się w zbiorach Muzeum Techniki Ceramicznych w Kole oraz będąca w posiadaniu Starostwa Powiatowego w Kole stanowi bogatą faktograficznie i ikonograficznie dokumentację fragmentu historii Ziemi Kolskiej widzianej oczami fotoreportera i artysty-fotografa. Prace pochodzą z ogromnego archiwum autora liczącego ponad 160 tys. klatek negatywów i obejmują teren miasta Koła i Powiatu Kolskiego z drugiej połowy XX wieku. Jak mówi sam Ryszard Fórmanek, jego natura dokumentalisty kazała mu rejestrować aparatem wszystko, co działo się w regionie.

W ramach V Wielkopolskiego Festiwalu Fotografii im. Ireneusza Zjeżdżałki w Muzeum Techniki Ceramicznych w Kole można było zobaczyć wystawę „Ziemia Kolska w fotografii Ryszarda Fórmanka w latach 1978 – 2000”. Kuratorem ekspozycji był Pan Robert Andre. Zaprezentowane na niej prace Ryszarda Fórmanka stanowią z racji wykonywanego przez niego zawodu fotoreportera prasowego zbiór informacji o wydarzeniach tamtych czasów takich jak uroczystości państwowe, klęski żywiołowe – powódź, zawody sportowe, życie gospodarcze regionu ale także architektura i przemiany infrastrukturalne. Między tymi faktami autor obrazuje zwykłe życie i realne problemy lokalnej społeczności, ze szczególnym upodobaniem polskiej – kolskiej wsi, ludzi pracy i kultury oraz osób niepełnosprawnych. Unikalny dzisiaj jest cykl zdjęć pokazujących różnorodność ludzkich typów na tętniących handlowym wigorem i nieskrywanymi emocjami, nieistniejących już od kilkadziesiąt lat kolskich jarmarkach odbywających się na ul. Piaski. Podobnie twórca pokazał pełne dramaturgii funkcjonowanie kolskich zakładów – „Korundu”, „Cersanitu”, „Fajansu”. Fotografie Ryszarda Fórmanka to też dokumentacja zmian w architekturze miast i miejscowości Ziemi Kolskiej. Zobaczymy na nich nowoczesne w chwili powstawania zdjęć bloki z wielkiej płyty z perspektywy starego miejskiego podwórka, a zabytkową kolską farę w kontraście z kryjącą się w jej bliskim otoczeniu biedą i zaniedbaniem. Są też ujęcia z gruzami po zawaleniu się wieży kolskiego ratusza czy tirem wbitym w wejście dorestauracji „Warszawska” na ul. Sienkiewicza. Pozwoliło to pokazać szerszemu odbiorcy zapomniane już lecz bardzo interesujące oblicze Ziemi Kolskiej sprzed minionego półwiecza.

2. „Wyspa wolności. Towarzystwo Historyczno – Literackie i Biblioteka Polska w Paryżu. Historia, twórcy i najcenniejsze zbiory” od 08.03. do 10.07.2021 r.

Po Senacie RP, Zamku Królewskim w Warszawie, wrocławskim Ossolineum czy Bibliotece Uniwersytetu Jagiellońskiego również do Muzeum Techniki Ceramicznych zawitała poświęcona Bibliotece Polskiej w Paryżu wystawa „Wyspa Wolności”. Towarzyszy jej prezentacja książek z kolskich bibliotek, uratowanych przed spalaniem przez hitlerowców podczas II wojny światowej, znajdujących się w zbiorach kolskiego muzeum. Wystawa przedstawia historię, twórców i najcenniejsze zasoby najstarszej polskiej instytucji kultury istniejącej do dnia dzisiejszego poza krajem. Znajdująca się na paryskiej wyspie św. Ludwika – stąd tytuł ekspozycji „Wyspa Wolności”, Biblioteka Polska w Paryżu została założona przez polskich emigrantów w 1838 r. Stanowiła ośrodek intelektualny dla emigrantów oraz archiwum dokumentujące życie polskiej emigracji we Francji. Zgromadzono w niej cenne teksty literackie, dzieła sztuki i dokumenty oraz pamiątki po wybitnych polskich twórcach m. in. pierwsze wydanie dzieł Mikołaja Kopernika, pamiątki po Fryderyku Chopinie i rękopisy Adama Mickiewicza. Wystawę otwiera wstęp historyczny, w którym objaśniona zostaje rola uczestników tzw. Wielkiej Emigracji, w tworzeniu Biblioteki Polskiej w Paryżu. Kolejne plansze prezentują wizerunki jej najcenniejszych zbiorów: rękopiśmiennych, artystycznych, kartograficznych oraz druków. Część z nich dotyczy wybitnych postaci, które silnie związane były z biblioteką, w tym Adama Mickiewicza i Fryderyka Chopina. Na wystawie zobaczymy więc rękopisy Mickiewicza oraz portrety wieszczki i jego rodziny, a także pamiątki po Chopinie – autografy muzyczne, jego fotel i pukiel włosów. Z ogromnego zbioru cymeliów bibliotecznych wybrano najcenniejsze, w tym uchwałę o barwach narodowych i akt detronizacji cara Mikołaja I z 1831 r., XVI-wieczne druki z oficyn krakowskich, rękopis „Dziadów” Adama Mickiewicza, pierwodruki emigracyjnych wydań polskich poetów i pisarzy, pierwsze wydanie „De revolutionibus” Mikołaja Kopernika, rysunki Norwida, akwarele Kościuszki, obrazy Olgi Boznańskiej i Bolesława Biegasa i wiele innych, bezcennych dla polskiej kultury dzieł. Uzupełnieniem było pokazanie książek z kolskich bibliotek, które zostały uratowane przez dziewczynkę z Koła przed zniszczeniem przez hitlerowców podczas II wojny światowej. Palono je na placu przy klasztorze, który Niemcy zamienili na warsztaty. Wykorzystywani byli zmuszani do tego Polacy oraz pomagający im członkowie młodzieżowej organizacji Hitlerjugend. Weronika Dąbrowska wraz z córkami Marią i Janiną oraz synem Tadeuszem mieszkała w domu, znajdującym się przy ulicy

Mickiewicza 25. Dziś ta posesja już nie istnieje pozostał po niej tylko plac - skwer pomiędzy ulicami Mickiewicza i Kajki. Kiedy niszczone owe książki mała Janeczka po zmroku przemykała się pod tłący się stos i wyciągała te, które były jeszcze całe, nie nadpalone. W ten sposób zostały ocalone książki opatrzone pieczęciami księżnic działających w naszym mieście do 1939 r.: biblioteki Macierzy Szkolnej, Biblioteki Policyjnej, księgozbiorów Michała Ostrowskiego, właściciela fabryki maszyn rolniczych, burmistrza Koła w latach 1918 - 1919 i wieloletniego naczelnika Ochotniczej Straży Pożarnej w Kole oraz ks. kanonika Józefa Mężnickiego, kolskiego dziekana i w latach 1929 - 1940 proboszcza parafii farnej, zamordowanego w obozie Sachsenhausen. Większość z nich przed dwoma laty przekazał do muzeum pochodzący z Koła siostrzeniec Pani Janiny Pan Jerzy Roj. Pozostałe pochodzą z darów od mieszkańców miasta.

3. „W koło ceramiki” od 15.07.2021 r. do 01.10.2021 r.

Zawarte w ubiegłym roku porozumienie o współpracy pomiędzy Akademią Sztuk Pięknych w Warszawie i Muzeum Technik Ceramicznych w Kole przyniosło pierwsze efekty w postaci przeprowadzonej konserwacji i restauracji zabytkowych obiektów muzealnych. Można je zobaczyć na najnowszej wystawie zatytułowanej „W koło ceramiki”, którą do końca września można zwiedzać w kolskim muzeum. Przygotowała ją Pracownia Konserwacji i Restauracji Ceramiki warszawskiej ASP. Konserwacja dzieł sztuki jest nie tylko działaniem zmierzającym do utrwalenia stanu zachowania zabytków, ale również umożliwianiem warunków ich odbioru. Odkrycie dawnych technik i technologii ich tworzenia jest drogą do zrozumienia środków wyrazu, które świadomie stosowano, żeby osiągnąć określone efekty artystyczne. Ceramika jest tu obszarem niezmiernie rozległym i zróżnicowanym. Wiele rodzajów wyrobów ceramicznych, sposobów kształtowania gliny i jej zdobienia na przestrzeni dziejów tworzy niekończące się pole dla badań. Ci, którzy doświadczyli sami formowania bezkształtnej gliny w wyroby rzemiosła artystycznego lub kompozycje rzeźbiarskie i ich dekorowania, wiedzą dobrze, że ceramika jest żywiołem. Wiedza artysty ceramika i jego doświadczenie płynące z wielu wykonywanych prób towarzyszą każdorazowo temu jednemu w swoim rodzaju niepokojowi przy otwieraniu pieca ceramicznego, by ujrzeć gotowy wyrób. Wystawa „W koło ceramiki” pokazuje obszar związany z badaniami nad technologiami i technikami zabytkowej ceramiki stosowanymi w działalności Pracowni Konserwacji i Restauracji Ceramiki Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Inspiracją dla powstania

ekspozycji stał się realizowany we współpracy z Muzeum Technik Ceramicznych w Kole projekt odtworzenia ceramicznej figurki Wenus na podstawie formy pochodzącej z kolskich Zakładów Wyrobów Sanitarnych znalezionej i zachowanej przez Piotra Śniegockiego, wiceprzewodniczącego Rady Muzeum. Zabiegi polegające na odtworzeniu całości dzieła należą do niezwykle rzadkich. To właśnie konserwacja obiektów ceramicznych jest jedną z nielicznych specjalizacji, które w sposób uzasadniony posługują się tym narzędziem. Zasadność odtwarzania obiektów zabytkowych wykonanych z ceramicznych mas lejnych wynika z pierwotnej techniki polegającej na wielokrotnym powtarzaniu wyrobów z jednej formy. Z racji naturalnego starzenia się form gipsowych w wyniku ich użytkowania, niezbędne jest wielokrotne wykonywanie matryc celem kontynuowania produkcji. Już u podstawy techniki wykonywania odlewów z mas lejnych leży zamysł powielania. Każdy z odlewów jest równoważny i niesie ze sobą wartość autentyczności i oryginalności. Dlatego też wykonanie kopii gipsowej samej formy, której stan zużycia nie pozwala na dalsze jej użytkowanie, musi cechować rzetelność oraz podejście wolne od subiektywnej postawy ze strony konserwatora. Z pomocą przychodzą nowoczesne techniki skanowania powierzchni. W pracach wykorzystano prototyp skanera 3D, opracowany przez Zakład Techniki Rzeczywistości Wirtualnej na Politechnice Warszawskiej. Rekonstrukcja rzeźby Wenus jest przykładem interdyscyplinarnej współpracy w zakresie wykorzystania nowoczesnych technik w konserwacji ceramiki. W projekcie odtworzenia ceramicznej figurki Wenus udział brała doktorantka Sunita Saha, prowadząca prace przy skanowaniu gipsowej formy odlewniczej w ramach programu Unii Europejskiej Horyzont 2020 Change – Cultural Heritage Analysis for New Generations. Na wystawie zaprezentowano także bardzo szeroki obszar badań konserwatorskich realizowany w klasztorze Santo Domingo w Limie (Peru). W sposób szczególny zwrócono uwagę na wykorzystanie technik konserwatorskich w wykonywaniu rekonstrukcji dekoracji ceramicznej. W tym celu zaprezentowano fragment XVII-wiecznej mozaiki głównego wirydarza klasztoru z przedstawieniem św. Jana Chrzciciela. Szerszą paletę technik badawczych ukazano natomiast na przykładzie badań renesansowych kafli pochodzących z wykopalisk w Pucku prowadzonych przez Wydział Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego. Twórcy wystawy mają nadzieję, że będzie ona inspirująca dla zwiedzających i odsłoni im inną perspektywę patrzenia na ceramikę.

4. „Pasja i talent. Artystyczny charakter fajansu. Helena Teodorowicz, Teresa Bąkowska i Helena Majewska” od 14.10.2021 r. do 31.12.2021 r.

Od początku istnienia kolskiej fabryki w połowie XIX w. ceramika w niej wytwarzana wyróżniała się nie tylko wysoką jakością, ale również nowatorstwem projektów zdobniczych. Już na początku XX w. pojawiły się malowane ręcznie naczynia z charakterystycznym motywem obfitych pąków róży, który w późniejszym okresie stanie się znakiem rozpoznawczym kolskiej ceramiki. Jak wiele jego różnorodnych wersji potrafiły stworzyć kolskie malarki można się przekonać na wystawie „Pasja i talent. Artystyczny charakter fajansu” w Muzeum Technik Ceramicznych w Kole. Jej autorem jest znany kolekcjoner ceramiki Piotr Śniegocki. Ceramika dekoracyjna z kolskiej fabryki fajansu, do dziś z pietyzmem przechowywana w wielu domach, jest tematem najnowszej wystawy w kolskim muzeum. Kolekcja na niej prezentowana to efekt pracy utalentowanych malarek – Heleny Majewskiej, Teresy Bąkowskiej i Heleny Teodorowicz. W latach 1951 – 1952 Instytut Wzornictwa Przemysłowego skierował do kolskiej fabryki artystę plastyka, wykładowcę ceramiki na warszawskiej ASP Antoniego Buszkę, wybitnego twórcę polskiej sztuki dekoracyjnej. Szkolił on przyszłe projektantki wzorów dla potrzeb produkcji. Do tej pory automatycznie powielają gotowe wzorce. Zachęcał je do czerpania z własnych zdolności, spontanicznego tworzenia. Rozbudzał ich inwencję. Jedną z uczestniczek tego kursu wspominała – „prof. Buszek kazał nam malować, co kto potrafi”. Dzięki temu przez cały okres działalności zakładu kolskie malarki potrafiły zachować indywidualny typ twórczości. W chwili, gdy fajans po pierwszym wypale trafiał do malarni – następowała sytuacja przypominająca rękodzieło artystyczne. Projektantki dekoracji wykonywały ją własnoręcznie na powierzchni naczyń. Pomimo powtarzania zasadniczych motywów, zawsze różni się ona szczegółami. Nie ma dwóch identycznie ozdobionych. Są niepowtarzalne. Ekspozowana ceramika wyraźnie dokumentuje te wpływy odrębnych indywidualności artystycznych oraz inwencję plastyczną malarek. Jedną z twórczyń, której dorobek został pokazany na wystawie jest Helena Majewska – artystka, preferująca wzory kwiatowe. W jej dekoracjach zauważa się wyraźną tendencję do rozbudowy i znacznego zagęszczania schematów kompozycyjnych, aż do całkowitego wypełniania powierzchni. Wprowadziła też pełniejszą paletę barw, stosując mieszanie kolorów żeby wydobyć odcienie. Kolejną to absolwentką krakowskiej ASP Helena Teodorowicz, która zajmowała się w kolskim zakładzie zdobieniem wyrobów fajansowych. Projektowała zarówno formy ceramiczne jak i nowe wzory dekoracji malarskich, wprowadzając pokrywanie szkliwem ociekającym. Trzecią malarką zdobywającą

umiejętności poparte talentem była Teresa Bąkowska. Nie tylko malarka, projektantka, ale i nauczyciel przekazujący swoją wiedzę adeptkom tego trudnego zawodu uczącym się w szkole przyzakładowej. Jej ulubionymi kolorami były brąz i pomarańcz. To właśnie one charakteryzują jej autorskie dzieła. Malarki z Koła uczestniczyły w corocznych konkursach - biennale, zdobywając główne nagrody i wyróżnienia. Ale w kolskim zakładzie nie tylko kobiety prezentowały wysoki poziom artystyczny. Malowali też mężczyźni, których talent w osobach Kazimierza i Andrzeja Wieczorkiewiczów ukazany został na wystawie towarzyszącej. Tradycyjne zdobienie kolskich naczyń, wzbogacane indywidualnymi kompozycjami, wynikającymi z inwencji twórczej zatrudnionych w fabryce malarek, przedstawiało wysoki poziom. Cały asortyment, zarówno dekoracyjny, jak i użytkowy, uznawany był za rękodzieło artystyczne.

5. „Pamiętani nieobecni. W 80. rocznicę Zagłady Żydów Kolskich” od 7.12. do 31.12.2021 r.

Poranki wypełnione stukaniem szamesa wzywającego mężczyzn do synagogi na modlitwę. Okna w piątkowy wieczór rozświetlone szabatowymi świecami. Mali chłopcy z mozołem uczący się czytania w chederze. Bruk ulicy Grodzkiej spływający krwią z dokonywanego przez szoicheta uboju rytualnego. Tajemniczy świat kolskich Żydów zniknął 80 lat temu zniszczony z przerażającą nienawiścią przez niemieckich okupantów. Przez pół tysiąca lat zamieszkiwania w królewskim mieście społeczność żydowska wniosła znaczący wkład w jego rozwój. W rocznicę jej Zagłady pełniej spojrzano na ciekawą, trudną i tragiczną zarazem historię kolskich Żydów. W przeddzień 80. rocznicy Zagłady kolskich Żydów dokonanej w niemieckim obozie śmierci Kulmhof w Chełmnie nad Nerem w gotyckich piwnicach kolskiego ratusza zagościła przygotowana przez Muzeum Techniki Ceramicznych ekspozycja „Pamiętani Nieobecni”. Przed jej otwarciem poseł Leszek Galemba, burmistrz Krzysztof Witkowski, sekretarz powiatu Artur Szafranski oraz przedstawiciele stowarzyszeń i instytucji kultury kwiaty pod tablicą na murach ratusza upamiętniającą Żydów - mieszkańców Koła zamordowanych przez Niemców podczas II Wojny Światowej. Symboliczna wystawa opowiada o kolskich synagogach, udziale w wyborach do rady miejskiej, życiu społecznym - odczytach, przedstawieniach oraz działalności koedukacyjnego gimnazjum żydowskiego czy szkoły powszechnej Yavneh, klubów sportowych "Makabi", "Hapoel" i "Gwiazda". Wystawiono także oryginalną menorę chanukową ofiarowaną miastu przez potomków kolskich Żydów mieszkających w Izraelu. Pochodząca z Koła Olga Polichnowska, studentka judaistyki na Uniwersytecie Jagiellońskim odczytała list skierowany do uczestników uroczystości przez mieszkającego w Izraelu Izziego Kerena, który napisał: „w imieniu Leah

Weinbaum Lichtenstein urodzonej w Kole w 1926 r., ocalałej z Auschwitz więźniarki o numerze 57770, ostatniej przedstawicielki pierwszego pokolenia z gminy żydowskiej miasta Koła oraz w imieniu drugiego pokolenia potomków tej gminy, ja Izzy (Israel) Keren (Kutner) – syn zamieszkałych w Kole Goldy (Zehavy) Kutner Neumann i Yeshayahu (Szaji) Kutnera pragniemy wyrazić nasze uznanie dla inicjatywy, determinacji oraz wagi jaką przywiązujecie do upamiętnienia społeczności żydowskiej naszego miasta Koła”.

Frekwencja na wystawach:

	Wyszczególnienie	Ogółem osób
1.	ogółem	1828
2.	w grupach zorganizowanych	1003
	w tym młodzież szkolna	574
3.	zwiedzających bezpłatnie (z wiersza 1)	1280

Ponadto obiekty ze zbiorów Muzeum Technik Ceramicznych zostały wypożyczone na wystawy w innych placówkach:

25 obiektów (niekompletny serwis stołowy z fabryki Kuźniecowa) wypożyczono do Muzeum Ziemiaństwa w Dobrzycy, gdzie prezentowany jest w ramach ekspozycji stałej.

26 obiektów wypożyczono Muzeum Archeologiczno – Etnograficznemu w Łodzi celem ekspozycji w obiekcie zamiejscowym – Łęczyckiej Zagrodzie Chłopskiej w Kwiatkówku.

Kolski fajans na wystawie „Polskie style narodowe” w Krakowie

Wystawa „Polskie style narodowe” w Muzeum Narodowym w Krakowie rozpoczęła cykl „4 × nowoczesność”, na który złożą się cztery ekspozycje poświęcone poszukiwaniu oryginalnych wzorców modernizacyjnych w sztuce, designie i architekturze polskiej XX i XXI wieku. Wśród pół tysiąca eksponatów prezentowanych na wystawie znalazł się także, specjalnie na tę okazję wypożyczony z Muzeum Technik Ceramicznych w Kole, serwis zakopiański fabryki fajansu rodziny Freudenreichów. Tematyka wystawy odnosi się do trwającej około 1900 r. w Europie, debaty na temat stylu narodowego, czyli odrębnej stylistycznie formy wyrażającej wyjątkowość danej kultury. Źródeł takiej narodowej formy poszukiwano zarówno w regionalnych odmianach stylów historycznych, jak i w kulturze ludowej. Z tego względu idea nowego stylu była krokiem w stronę XX w. Dla Polski i innych krajów środkowoeuropejskich pozbawionych politycznej niezależności styl narodowy był

również potwierdzeniem ich niepodległościowych ambicji, dowodem na kulturową odrębność i samodzielność. Wyrażał siłę witalną narodu ukazaną poprzez możliwość stworzenia nowej, własnej formy artystycznej. Polscy twórcy na przełomie XIX i XX wieku potrafili pokazać wyjątkowość rodzimej kultury. To wszystko, co było symbolem peryferii nagle okazywało się atrakcyjne dla współczesnego świata. Styl narodowy był realnym programem kulturalnym, ale też ekonomicznym ponieważ pozwalał ośrodkom prowincjonalnym wkraczać na rynki sprzedaży ze swoimi produktami. Idee sprzed wieku nie straciły swojej aktualności, a wystawa wpisuje się w dzisiejszą debatę na temat znaczenia tradycji narodowych we współczesnym świecie. Wystawę podzielono na pięć części. W pierwszej zostały pokazane przykłady polskiego stroju narodowego, w drugiej jest prezentowany styl zakopiański, a w trzeciej poszukiwania narodowej formy w oparciu o sztukę ludową z Huculszczyzny. W kolejnej części znajdują się projekty promujące ideę stylu narodowego artystów z Towarzystwa Polska Sztuka Stosowana i Warsztatów Krakowskich, a na zakończenie zostało podkreślone znaczenie wystawy architektury i wnętrz, która odbyła się w 1912 r. oraz stworzonego na ziemiach polskich języka esperanto, który miał służyć komunikacji między różnymi narodami. Ceramika w stylu zakopiańskim uznawana była za znakomity sposób na wprowadzenie stylu narodowego do codziennego życia. - Na początku XX w. serwisy zakopiańskie wytwarzano również w kolskiej fabryce fajansu prowadzonej przez braci Stefana i Czesława Freudenreichów. Na wystawie ceramiki i tkanin w 1905 r. fabryka pokazała m. in. filiżanki w stylu zakopiańskim. Z kolei w 1909 r. na wystawie w Częstochowie znalazły się już całe komplety, a także wazoniki w tym stylu. Wyroby tego typu musiały się cieszyć dużą popularnością również w kolejnych latach, bowiem katalog firmowy z 1913 r. wymienia następujące wyroby w stylu zakopiańskim: imbryk, cukiernicę, maselniczkę, mlecznik, dwa rodzaje filiżanek, dwa rodzaje czerpaków, podstawkę, tacę, chodaki większe i mniejsze oraz wazoniki. Naczynia dostępne były w kilku wariantach dekoracji – kremowe lub kolorowe, polewy ze złotą obwódką i stylowo malowane w „leluje i astry” oraz w szarotki i alpejskie fiołki – wyjaśnia kuratorka krakowskiej wstawy Bożena Kostuch. W Muzeum Narodowym w Krakowie możemy zobaczyć kolski serwis do kawy z tacą, malowany w różowe listki i motywy sercowate o zielonych obwódkach. Naczynia z fabryki Freudenreichów są dodatkowo złożone. Wyróżnia je także plastyczne wykończenie pokrywek. Zarówno formy poszczególnych elementów serwisu, jak i ich dekoracje nawiązują do ornamentów występujących w sztuce podhalańskiej. Uwagę zwraca smukłe ucho o łagodnej linii, wyciągnięte w górę i zawinięte w charakterystyczny sposób, przeprute trzema

otworami. Od razu kojarzy się ono z dekoracyjnie ukształtowanym uchwytem góralskiego czerpaka do nabierania mleka lub żętycy.

IV. ZBIORY MUZEALNE – stan na dzień 31 grudnia 2021 r.

Ogółem:

w tym zbiory:	3879
artystyczne	- 1985
archeologiczne	- 434
etnograficzne	- 120
historyczne	- 1340

Zbiory Muzeum Technik Ceramicznych w Kole wzbogaciły się w 2021 r. o kilkaset egzemplarzy ceramiki z kolskiego fajansu oraz innych obiektów przekazanych przez:

Eugenię Peda, Zbigniewa Czajcińskiego, Marcina Żylińskiego, Andżelikę Rybarczyk, Marcina Kwiatkowskiego, Ewę Baryłę, ks. Sławomira Kokorzyckiego, Stefana Schyllera, Tomasza Ponieckiego, Beatę Bąkowską, Adama Wilka, Ewę Nowak i Longinę Pajor.

W 2021 r. muzeum zakupiło w holenderskim antykwariacie Rashi Antiquarian Booksellers w Gorinchem książkę „Sefer Kolo: finfhundert yor Yiddish Kolo” wydaną w 1958 r. w Tell Avivie pod redakcją Mordehaja Haltera. Publikacja zawiera podstawowe informacje źródłowe i ikonograficzne do prac nad dziejami kolskich Żydów.

KSIĘGOZBIÓR

Cały księgozbiór po uaktualnieniu i przepisaniu liczył na dzień 31. 12. 2021 r. 584 pozycje.

V. DZIAŁALNOŚĆ EDUKACYJNA

1. Lekcje muzealne

W 2021 roku przeprowadzono lekcje muzealne:

- Tradycje kolskiej ceramiki – 8 lekcji
- Symbole miasta Koła – 1 lekcja
- 230 rocznica Konstytucji 3 Maja – 1 lekcja
- Legenda o Kole - 1 lekcja
- Historia kościoła ewangelickiego w Kole – 1 lekcja
- św. Mikołaj – prawda czy legenda – 1 lekcja
- Parlamentarne tradycje miasta Koła – 1 lekcja

Łącznie przeprowadzono 14 lekcji, w których udział wzięło 407 uczestników.

2. Orowadzanie po zabytkach

W 2021 r. oprowadzono po zabytkach miasta 5 grup o łącznej liczbie 170 osób

3. „Lato z Muzeum”

Jak co roku, Muzeum Technik Ceramicznych stworzyło dzieciom odpoczywającym w czasie tegorocznych wakacji możliwość nabycia nowych umiejętności, poznania nieznanych miejsc, poszerzenia wiedzy o historii Polski i swej małej ojczyzny – miasta Koła i Ziemi Kolskiej oraz zapoznania z zasadami bezpiecznego i odpowiedzialnego wypoczynku. Zajęcia „Lato z muzeum” organizowane wspólnie z Powiatowym Klubem Młodzieżowym LOK „Kolska Starówka”, na podstawie zawartego 1 marca 2017 r. porozumienia o współpracy w zakresie realizacji edukacji historycznej, patriotycznej i obronnej dzieci i młodzieży, upłynęły w atmosferze zabawy z nowymi przyjaciółmi idącej w parze z edukacją. Organizowane w wakacje zajęcia wsparli sponsorzy: Wood - Mizer Industries sp. z o. o., Andre Abrasive Articles sp. z o. o. sp. k., Miejski Zakład Energetyki Ciepłej sp. z o. o., ZPH Izomer, Madras sp. z o. o.

Na powitanie lata przygotowano dla najmłodszych turniej strzelecki. Szkolenie mieszkańców Koła i powiatu kolskiego, a zwłaszcza dzieci i młodzieży związane z bezpieczeństwem i obronnością oraz nabywaniem umiejętności z zakresu działania i obsługi broni jest głównym celem organizowanych w wakacje imprez plenerowych. Dodatkowo poprzez prowadzone wspólnie z Muzeum Technik Ceramicznych wycieczki do miejsc pamięci narodowej poświęcone są one edukacji patriotycznej i historycznej. Spotkanie w upalną czerwcową sobotę rozpoczęło się od uczczenia małego jubileuszu dziewiętnastolecia klubu. Dokonania minionych lat przedstawił kierownik „Kolskiej Starówki” Ryszard Borysiewicz. Z okazji rocznicy srebrnymi medalami „Za zasługi dla LOK” uhonorowani zostali Agnieszka Wojewoda i Piotr Kapalski . Natomiast brązowymi Katarzyna Wojtysiak, Agata Bartosik, Anna Balcerzak, Mirosław Kwiręg, Tomasz Misiak, Janusz Kupczak i Jarosław Grochociński. Aktu dekoracji dokonał prezes Zarządu Powiatowego Ligi Obrony Kraju w Kole kpt. Ireneusz Wojtysiak. Pogratulował odznaczonym, a w swoim wystąpieniu podkreślił ważną rolę jaką w lokalnym środowisku spełnia klub „Kolska Starówka”. Prezes ogłosił również rozpoczęcie konkursu strzeleckiego z karabinka pneumatycznego. Wzięło w nim udział piętnastu młodych strzelców. Ze względu na wysoką temperaturę wszyscy oddali pięć strzałów do tarczy oddalonej od stanowiska strzeleckiego o 10 m. W kategorii dziewcząt

zwyciężyła z 13 pkt. 12-letnia Ania Bartosik przed rówieśniczką Natalią Przyborowską z 12 pkt. Trzecia była 6-letnia Zuzia Balcerzak z 10 trafieniami. Zaś z 9 pkt. 12-letnia Natalia Marciniak zajęła czwarte miejsce. W kategorii chłopców z 27 pkt. zwyciężył 8-letni Kacper Matusiak przed 11-letnim Dawidem Balcerzakiem z 22 pkt. Trzeci był 8-letni Adam Przyborowski z 20 pkt. Tuż za nim z 18 pkt. jego brat 14-letni Jakub Przyborowski, a piąty z 17 pkt. 13-letni Jakub Goszczyk. Kolejnymi strzelcami zostali 6-letni Seweryn Bednarek z 16 pkt., 8-letni Bartosz Marciniak z 15 pkt., 8-letni Natanek Wojewoda z 14 pkt., 5-letni Jakub Bednarek z 12 pkt. i 7-letni Radek Goszczyk z 11 pkt. Każdy z zawodników walczył pod baczną opieką Andrzeja Kowalskiego. Młodzi strzelcy obdarowani zostali słodkimi batonami, a także i nagrodami rzeczowymi. Organizatorzy podziękowali za udział w konkursie oraz życzyli dzieciom udanych dni podczas wakacyjnego wypoczynku.

Muzeum Technik Ceramicznych w Kole tworzy dzieciom odpoczywającym w czasie tegorocznych wakacji możliwość nabycia nowych umiejętności, poznania nieznanymi miejsc, poszerzenia wiedzy o historii Polski i swej małej ojczyzny. Zajęcia „Lato z muzeum” organizowane razem z Powiatowym Klubem Młodzieżowym LOK „Kolska Starówka” służą realizacji edukacji historycznej, patriotycznej i obronnej. Wzorem lat ubiegłych wspólnie zorganizowano dla najmłodszych wycieczkę. Wybrano się do zamku w Gołuchowie i znajdujących się tam Ośrodka Kultury Leśnej i Pokazowej Zagrody Zwierząt oraz do Muzeum Marii Dąbrowskiej w Russowie. Uczestnicy mieli możliwość zwiedzenia pięknej arystokratycznej rezydencji Czartoryskich w Gołuchowie nawiązującej architekturą i położeniem do francuskich warowni nad Loarą. W dekorację zamku wtopiono oryginalne, zabytkowe elementy architektury, nabyte przez Izabellę z Czartoryskich Działyńską. Stworzyła ona w jego wnętrzach kolekcję unikatowych mebli, gobelinów, waz greckich, malarstwa i wyrobów rzemiosła. Młodzi wycieczkowicze poznali bogate zbiory muzealne, ale także odkryli wiele tajemnic jakie kryją mury pałacu. Otacza je wspaniały, rozległy park z licznymi atrakcjami. Przechadzając się jego ścieżkami zobaczyli wiele nowych gatunków roślin. Prócz alei drzew, stawów i przecinających je mostków, na wydzielonym w lesie wybiegu obserwowali przebywające tam żubry, daniele i koniki polskie. Natomiast w Russowie odwiedzono Muzeum Marii Dąbrowskiej. W dworku, w którym znajduje się placówka urodziła się słynna pisarka i spędziła w nim dzieciństwo oraz młodość. Na kartach powieści "Noce i dnie" zawarła wiele wspomnień z tego okresu swego życia. We wnętrzach ciekawie pokazano, jak wyglądało mieszkanie skromnego wielkopolskiego ziemianina. Odtworzono układ pomieszczeń z czasów, gdy mieszkała tu rodzina Szumskich,

rodziców pisarki. Zwiedzanie rozpoczęto od parteru. Tam znajduje się pięknie urządzone sypialnia z drewnianymi meblami z XIX wieku. W sypialni zwrócono uwagę na wyeksponowane ubrania z epoki przywołujące klimat filmowej ekranizacji "Nocy i dni". W salonie również uwagę przykuwały meble, ale nie tylko. Jego ściany zostały bowiem ozdobione obrazami nawiązującymi do Kalisza oraz twórczości pisarki. Poza malarstwem, wzrok przykuwał stylowy piec z mini portretem. W południowo -wschodniej części domu czekał na gości z Koła pokój ojca Dąbrowskiej, Józefa Szumskiego. Było to miejsce pracy głowy rodziny. Widać to m. in. w zawartości biblioteczki, w której skład wchodziły pozycje rolnicze z przełomu XIX i XX wieku. Ostatnim pomieszczeniem na parterze była kuchnia. Sporych rozmiarów, może się pochwalić wieloma ciekawymi eksponatami. Pierwsze skrzypce zdecydowanie gra węglowy piec, do którego rekonstrukcji użyto oryginalnych kafli z początku XX wieku, płyt żeliwnych i ramy mosiężnej. Zwiedzanie piętła, to przede wszystkim pokój samej Dąbrowskiej. Uczestnicy wycieczki zobaczyli jak pisarka wyglądała w czasach studenckich. Wyposażenie pokoju Marii dopełniały pamiątki z jej ostatniego mieszkania m.in. książki, fotografie, dywanik czy nawet ranne pantofle. Kolejny pokój poświęcono twórczości Dąbrowskiej. Biblioteczka posiada część książek, które kiedyś należały do niej, ale też maszynę do pisania wraz z leżącą obok korespondencją pisarki. Odręcznie pisane listy, prywatne książki, obrazy sprawiły, że postać Dąbrowskiej stała się bardziej zrozumiała. Dała się poznać jako nie tylko pisarka, ale też kobieta, nastolatka. Ale to nie był koniec zwiedzania. Wokół dworku rozciąga się zadbane park z czterema stawami i skansen. Wyeksponowano w nim kilka drewnianych budynków m.in. chatę mieszkalną, spichlerz i stodołę, w której wnętrzu oglądano tradycyjne narzędzia i urządzenia rolnicze, związane z uprawą i sprzętem zbóż oraz roślin. W parku spędzono dłuższy czas, siadając na ławkach, kontemplując otaczającą przyrodę i przypatrując się pływającym kaczkom. Wycieczka upłynęła w atmosferze zabawy z nowymi przyjaciółmi idącej w parze z edukacją.

Jak w latach poprzednich, w pierwsze niedziele letnich miesięcy Muzeum Techniki Ceramicznych brało udział w akcji Stowarzyszenia Przyjaciół Miasta Koła - Dzień Otwartej Wieży - czyli możliwości zwiedzenia wieży kolskiego ratusza i podziwiania z jej szczytu piękna nadwarciańskich krajobrazów. Wieża należy do najbardziej charakterystycznych zabytków architektonicznych naszego królewskiego grodu. Górząca nad nim, przez pięćset lat jest symbolem jego znaczenia oraz wielowiekowych tradycji samorządowych. Już od czterdziestu lat można z jej wysokości zobaczyć całe miasto, a przy okazji zwiedzić wystawy ceramiki i dawnych maszyn rolniczych. Jest udostępniana wszystkim, którzy tylko zechcą się

na nią wspiąć. Tego lata pogoda dopisała, a frekwencja przerosła nasze oczekiwania organizatorów. Szczególnie cieszyły licznie przybywające całe rodziny z dziećmi. Wiele osób mówiło, że od dziecka chciało wejść na wieżę i poznać jej wnętrze oraz zobaczyć co z niej widać, bo znało ją dotychczas tylko z zewnątrz. Niewątpliwie największą atrakcją czekającą na odwiedzających ratusz były przepiękne widoki, ale dodatkowo mogli również bezpłatnie zwiedzać znajdującą się na jego poddaszu wystawę stałą Muzeum Techniki Ceramicznych - "Fajans kolski: formy, dekoracje, techniki zdobnicze" noszącą imię Czesława Freudenreicha. Prezentowana jest na niej ceramika wyprodukowana w kolskiej fabryce fajansu od początku jej istnienia w połowie XIX w. aż do końca XX w. Ekspozycja zawiera najbardziej charakterystyczne przykłady kolskich wyrobów fajansowych. Przedstawia przede wszystkim ceramikę produkowaną w okresie zarządzania fabryką przez rodzinę Freudenreichów – od 1842 r. do 1939 r., z czasów okupacji hitlerowskiej: 1939 – 1945 oraz powojennych. Oprócz eksponatów istotnym elementem są plansze prezentujące historię kolskiej ceramiki na tle dziejów miasta. Muzealna propozycja cieszyła się sporym zainteresowaniem. Przewodnikami byli dyrektor muzeum Tomasz Nuszkiewicz oraz pasjonat kolskiego fajansu Piotr Śniegocki, wiceprzewodniczący rady muzeum. Oprócz zbiorów ceramiki, panoramy miasta i krajobrazu otaczającej go doliny Warty zwiedzający zobaczyli stworzoną także przez Piotra Śniegockiego wystawę dawnych maszyn rolniczych produkowanych w kolskiej fabryce Michała Ostrowskiego - pierwszego kolskiego burmistrza po odzyskaniu niepodległości w 1918 r. i wieloletniego naczelnika Ochotniczej Straży Ogniowej. Zabytkowe urządzenia - siewczarnie, młockarnie, wialnie umieszczone zostały na schodach pnących się wewnątrz wieży. Dzięki nim można poznać jak w często zapomnianej już przeszłości wyglądała praca na wsi.

W ramach zajęć organizowanych dla dzieci i młodzieży podczas letniego wypoczynku przez Muzeum Techniki Ceramicznych w Kole i Powiatowy Klub Młodzieżowy LOK "Kolska Starówka", udano się na zakończenie wakacji z wycieczką na Kujawy. Wyprawa była związana przede wszystkim z poznaniem przebiegu konfliktu krzyżacko - polskiego, który zakończył się 690 lat temu bitwą pod Płowcami. Podczas niej uczczono również bohaterów narodowych z bliższych nam czasów. Zwiedzanie rozpoczęto od przepięknej gotyckiej katedry we Włocławku. Konsekrowano ją jako wotum wdzięczności za zwycięstwo w bitwie z Krzyżakami pod Grunwaldem. Pomimo upływu wieków, do dziś zachwyca swym blaskiem. Podziwiano w niej m. in. nagrobek bp. Piotra z Bnina wykonany z czerwonego marmuru przez słynnego rzeźbiarza Wita Stwosza. Przy świątyni oddano hołd Prymasowi Tysiąclecia kard. Stefanowi Wyszyńskiemu. W 2021 roku obchodziliśmy 120-lecie jego urodzin i mija

też 40 lat od jego śmierci, a 12 września odbyły się uroczystości beatyfikacyjne tego wybitnego męża stanu, największego autorytetu moralnego powojennej Polski. Powołanie do kapłaństwa młodego Stefana Wyszyńskiego dojrzało właśnie we Włocławku. Tutaj ukończył seminarium duchowne, a później pracował w nim jako wykładowca i rektor. Przed katedrą, w której przyjął święcenia stoi jego pomnik. Przy nim dzieci i młodzież z Koła uczciła jego pamięć, a krótki rys biograficzny przedstawił kierujący wycieczką dyrektor kolskiego muzeum Tomasz Nuszkiewicz. W Muzeum Historii Włocławka uczestnicy wysłuchali wykładu pana Tomasza Wąsika podczas którego przybliżył historię wojen z zakonem krzyżackim. Obejrzano także fragmenty uzbrojenia m. in. miecze i bełty strzał z kusz znalezione na polu bitwy pod Płowcami. Po przejechaniu na drugą stronę Wisły podziwiano panoramę tej królowej polskich rzek, a na górującym nad nią wzgórzu uczczono żołnierzy, harcerzy i cywilnych mieszkańców broniących ojczyzny latem 1920 r. przed najazdem bolszewickim. Wydarzenie to, dzięki któremu nie dopuszczono przejścia Wisły przez nacierającą od wschodu Armię Czerwoną upamiętnia pomnik obrońców Wisły. Wracając do Włocławka zatrzymano się na tamie przegradzającej Wisłę, by uczcić błog. ks. Jerzego Popiełuszkę, który poniósł w tym miejscu śmierć z rąk funkcjonariuszy służby bezpieczeństwa PRL. Po drodze na pole bitwy pod Płowcami mały postój w McDonald's dla posilenia się. W Płowcach zapalono znicze przy monumentalnym pomniku na miejscu starcia wojsk króla Władysława Łokietka z siłami krzyżackimi powracającymi z łupieżczej napaści na Wielkopolskę. Zatrzymano się także w Brześciu Kujawskim, gdzie urodził się król, który zjednoczył Polskę po latach rozbicia dzielnicowego i jako pierwszy władca przeciwstawił się krzyżackiej ekspansji. Tę politykę kontynuował syn Kazimierz Wielki, który w dziejach Koła zapisał się jako jego założyciel. W 2022 roku przypada 660. rocznica wydania przez tego monarchę przywileju lokacji grodu nad Wartą. Gościnnie przyjęci przez ks. prał. Ireneusza Juszczyńskiego i ks. Pawła Śmigła, uczestnicy wycieczki zwiedzili gotycki kościół św. Stanisława poznając jego burzliwe dzieje. W jego wnętrzu podziwiano dwie duże sceny historyczne, przedstawiające ogłoszenie przez arcybiskupa gnieźnieńskiego Janisława klątwy papieskiej nałożonej na Krzyżaków za napady na Polskę oraz związanego z Kłodawą profesora Akademii Krakowskiej Sędziwoja z Czechła wzywającego rycerstwo polskie po klęsce pod Chojnicami, w której poległ m. in. starosta kolski Jan z Garbowa, do walki z Krzyżakami. Wracając do Koła zatrzymano się jeszcze w Nowinach Brdowskich, gdzie zapalono znicze przy pomniku upamiętniającym bitwę stoczoną przez Powstańców Styczniowych 1863 r. z wojskami carskimi. Wycieczka przebiegła w atmosferze edukacji, poznawania nowych miejsc i faktów z historii Polski połączonej z wypoczynkiem.

4. Konkurs Wiedzy Historycznej

Tematyka Konkursu Wiedzy Historycznej zorganizowanego już po raz czternasty dla uczniów kolskich szkół podstawowych przez Muzeum Techniki Ceramicznych i Urząd Miejski w Kole była związana z dziejami kolskich Żydów. Przebiegał on dwuetapowo. Każda szkoła wytypowała trzech reprezentantów, którzy zmierzyli siły w finale miejskim, rozegranym w murach Szkoły Podstawowej nr 1. Uczestnicy mieli podaną literaturę przedmiotu, która pozwoliła im zgłębić niezbędne wiadomości. Dlatego wiedzieli kiedy w kolskich księgach miejskich po raz pierwszy pojawił się zapis w języku hebrajskim, kiedy powstała synagoga w Kole czy kiedy została uruchomiona fabryka półporcelany Jakuba Tejchfelda. Najlepiej poradzili sobie Maciej Gołębiowski ze Szkoły Podstawowej nr 1, Zuzanna Kozajda z tej samej placówki oraz Wiktor Kostrzewa ze Szkoły Podstawowej nr 2. Wszyscy uczestnicy otrzymali dyplomy i nagrody w postaci książek historycznych ufundowane przez burmistrza Krzysztofa Witkowskiego oraz posła Leszka Galembę. W klasyfikacji szkolnej pierwsze miejsce zajęli gospodarze czyli Szkoła Podstawowa nr 1, drugie Szkoła Podstawowa nr 2, a trzecie Szkoła Podstawowa nr 4. Szkoły, które uzyskały największą liczbę punktów, otrzymały Puchary Burmistrza Miasta Koła oraz książki do szkolnej biblioteki, które w imieniu burmistrza wręczyła sekretarz miasta Monika Ciesielska wraz z dyrektorem muzeum Tomaszem Nuszkiewiczem.

VI. DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA

1. Konsultacje naukowe

W 2021 r. pracownicy muzeum udzielili konsultacji w zakresie:

- historii fabryki fajansu w Kole oraz identyfikacji obiektów i znaków fabrycznych,
- historii Koła i Ziemi Kolskiej, zabytków miasta Koła,
- historii Żydów kolskich,

VII. DZIAŁALNOŚĆ WYDAWNICZA I PROMOCYJNA

Muzeum wspólnie z Powiatową i Miejską Biblioteką Publiczną, Miejskim Domem Kultury w Kole oraz Stowarzyszeniem Przyjaciół Miasta Koła było współwydawcą 14. numeru czasopisma regionalnego: „Rocznik Kolski”.

Muzeum wydało także publikację „Ryszard Fórmanek. Ziemia Kolska w fotografii 1978 – 2000”, na którą otrzymało dofinansowanie z budżetu Powiatu Kolskiego.

VIII. FINANSE

Muzeum Technik Ceramicznych w Kole w roku 2021 uzyskało przychody z następujących źródeł:

L.p.	RODZAJ PRZYCHODÓW	PLAN (po zmianach, po zaokrągleniu do pełnych złotych)	Kwota przychodów
1.	Stan środków pieniężnych na dzień 01.01.2021r.	65,00	64,82
2.	Dotacja podmiotowa z Urzędu Miejskiego w Kole	275.000,00	275.000,00
	w tym dotacja celowa z Powiatu Kolskiego: Realizacja przedsięwzięcia pod nazwą „Wydanie publikacji „Ziemia Kolska w Fotografii Ryszarda Fórmanka”	5.000,00	5.000,00
3.	Przychody ze sprzedaży usług (wpływy za bilety)	2.000,00	1.080,00
4.	Przychody pozostałe	7.913,00	2.175,25
	w tym:		
	1. darowizny – wsparcie finansowe: Andre Abrasive Articles sp. z o. o. sp. k. ZPH Izomer Madras sp. z o .o.	3.913,00	1.200,00
	2. wpływy za książki	2.000,00	557,00
	3. pozostałe przychody, wyżej niesklasyfikowane	2.000,00	418,25
	<ul style="list-style-type: none">koszty wysyłki – 23,90;wynagrodzenie płatnika z tytułu terminowego wpłacania podatku dochodowego od osób fizycznych – 34,00opracowania biograficzne, kopie akwareli – 300,00inne, wyżej niesklasyfikowane – 60,35. RAZEM: 418,25		
	RAZEM PRZYCHODY:	284.978,00	278.320,07

Stan środków pieniężnych na rachunku bankowym muzeum na dzień 31 grudnia 2021r. wynosi: **95,08**
słownie: **dziewięćdziesiąt pięć złotych 08/100.**

Stan zobowiązań na dzień 31 grudnia 2021r. wynosi:

- z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne od wynagrodzeń za miesiąc grudzień 2021r. – 4.475,17;
- z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne od wynagrodzeń za miesiąc grudzień 2021r. – 1.098,43;
- z tytułu składek na Fundusz Pracy od wynagrodzeń za miesiąc grudzień 2021r. – 140,00.

ŁĄCZNE ZOBOWIĄZANIA JEDNOSTKI NA DZIEŃ 31.12.2021r. wynoszą 5.713,60 słownie: pięć tysięcy siedemset trzysta sześć złotych 60/100.

Muzeum Technik Ceramicznych w Kole w 2021 roku przeznaczyło uzyskane przychody na realizację zadań statutowych.

Na dzień 31 grudnia 2021r. muzeum nie posiada należności wymagalnych i zobowiązań wymagalnych.

Wydatki Muzeum Technik Ceramicznych w Kole w roku 2021 kształtowały się następująco:

Lp.	RODZAJ WYDATKÓW	PLAN (po zmianach)	Kwota wydatków
1.	WYNAGRODZENIA	175.200,00	171.280,16
	w tym:		
	1. Wynagrodzenia osobowe pracowników	<u>171.000,00</u>	<u>167.170,16</u>
	• <i>wynagrodzenia pracowników</i>		<i>160.055,16</i>
	• <i>nagroda jubileuszowa dla pracownika za 20 lat pracy</i>		<i>2.115,00</i>
	• <i>nagrody</i>		<i>5.000,00</i>
	2. Wynagrodzenia bezosobowe	<u>4.200,00</u>	<u>4.110,00</u>
2.	UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE I INNE ŚWIADCZENIA DLA PRACOWNIKÓW	40.282,00	37.952,35
	w tym:		
	1. Składki na ubezpieczenie społeczne – 17,93%:	<u>29.000,00</u>	<u>26.979,94</u>
	• <i>składka emerytalna – 9,76%</i>		
	• <i>składka rentowa – 6,50%</i>		
	• <i>składka wypadkowa – 1,67%</i>		
	2. Składki na Fundusz Pracy – 2,45%	<u>3.800,00</u>	<u>3.498,22</u>
	3. Pozostałe świadczenia nie zaliczane do wynagrodzeń	<u>2.200,00</u>	<u>2.193,68</u>
	• <i>ekwiwalent dla pracowników za odzież roboczą</i>		<i>2.193,68</i>
	4. Odpis na ZFŚS	<u>4.982,00</u>	<u>4.981,51</u>

	5. Szkolenie pracowników	<u>300,00</u>	<u>299,00</u>
3.	ZUŻYCIE MATERIAŁÓW I ENERGII	16.487,00	16.485,27
	<i>w tym:</i>		
	1. Zakup materiałów i wyposażenia	<u>3.829,00</u>	<u>3.828,59</u>
	• zakup wyposażenia drobnego – przedłużacz, skrzynka na listy itp.		281,63
	• prenumerata czasopisma fachowego		540,00
	• materiały biurowe		336,15
	• środki czystości		432,55
	• materiały pozostałe – do przygotowywania wystaw		2.238,26
	2. Zakup akcesoriów komputerowych	<u>1.214,00</u>	<u>1.213,87</u>
	• zakup wyposażenia drobnego: dysk zewnętrzny, pendrive, tusze		1.141,87
	• programy i licencje na oprogramowanie komputerowe		72,00
	3. Zakup książek:	<u>970,00</u>	<u>969,58</u>
	• zakup książek na wyposażenie biblioteki muzealnej		969,58
	4. Zakup muzealiów	<u>120,00</u>	<u>120,00</u>
	5. Zakup energii elektrycznej, ciepłej i wody:	<u>10.354,00</u>	<u>10.353,23</u>
	• zakup energii elektrycznej		2.226,97
	• zakup energii ciepłej		8.087,72
	• zakup wody		38,54
4.	USŁUGI OBCE	47.082,00	46.580,99
	<i>w tym:</i>		
	1. Zakup usług remontowych	<u>500,00</u>	<u>0,00</u>
	2. Zakup usług konserwatorskich, przeglądy i naprawy bieżące	<u>6.470,00</u>	<u>6.469,97</u>
	• okresowa konserwacja systemu sygnalizacji pożaru		1.230,00
	• okresowa konserwacja systemu SSWiN		1.476,00
	• roczny przegląd budowlany i elektryczny		1.422,50
	• naprawy bieżące – wymiana czujki, akumulatora w systemie monitoringu		1.972,47
	• czyszczenie przewodu kominowego		319,80
	• konserwacja stanu technicznego przewodów		49,20
	3. Zakup usług pozostałych	<u>40.112,00</u>	<u>40.111,02</u>
	• koszty i prowizje bankowe		1.168,70
	• usługi telekomunikacyjne – telefon stacjonarny + Internet – opłaty abonamentowe		2.122,20
	• monitoring systemu alarmowego		15.436,50
	• koszty i usługi pocztowe		202,15
	• odprowadzanie ścieków		30,99
	• wykonywanie zadań wynikających z pełnienia obowiązków służby BHP i PPOŻ		1.476,00
	• pełnienie obowiązków Inspektora Ochrony Danych Osobowych		2.400,00
	• usługa utylizacji sprzętu		183,27
	• abonament kwartalny za monitoring obiektu MTC w Kole		1.230,00
	• usługi poligraficzne		220,00
	• opracowanie kosztorysu częściowego na prace budowlane		3.075,00
	• usługi kserograficzne		789,30
	• usługi drukarskie		7.852,89

	• usługa podnośnikiem koszowym		553,50
	• usługi reklamowe		1.414,50
	• usługi transportowe		800,00
	• projekty graficzne		1.000,00
	• usługi inroligatorskie		146,00
	• pozostałe usługi – bindowanie		10,02
	w tym zakup z dotacji celowej od Powiatu Kolskiego	5.000,00	5.000,00
5.	PODATKI I OPŁATY	2.297,00	2.297,00
	w tym:		
	• podatek od nieruchomości		2.086,00
	• pozostałe podatki/opłaty		211,00
6.	POZOSTAŁE KOSZTY RODZAJOWE	3.630,00	3.629,22
	w tym:		
	1. Różne opłaty i składki	1.304,00	1.303,91
	• koszt ubezpieczenia mienia na podstawie polis ubezpieczeniowych		1.303,91
	2. Podróże służbowe krajowe	353,00	352,49
	3. Nagrody dla uczestników konkursów	0,00	0,00
	4. Pozostałe koszty rodzajowe, wyżej niesklasyfikowane	1.973,00	1.972,82
	• koszty związane z różnymi okolicznościami – wiązanki okolicznościowe		731,17
	• koszt związany z uroczystościami – tabliczka z grawerem, wernisaże		412,67
	• dzierżawa dystrybutora wody + opłata postojowa		131,02
	• dystrybutor – wymiana butli z wodą		309,96
	• pozostałe koszty: bilety wstępu, działalność edukacyjna		388,00
	RAZEM KOSZTY:	284.978,00	278.224,99

Koło, 14 kwietnia 2022 r.

Dyrektor
Muzeum Techniki Ceramicznych
w Kole

Tomasz Nuszkiewicz